

brugsministeriet kun ydet 3 000 Kr. til dette Formaal. Det er en Selvfølge, at der ikke har kunnet udrettes ret meget for et saadant beskedent Beløb. Naar Gedeavlens desuagtet er i Fremgang og Interessen for Sagen stigende, skyldes det, at der fra enkelte Sider er gjort et stort og energisk Arbejde for at udbrede Kendskabet til dette fortrinlige Husdyr; blandt de Mænd, der særlig er gaaet i Spidsen for dette Arbejde, maa jeg nævne Dyrslæge Pyndt i Viborg. Han har holdt Foredrag rundt omkring og skrevet Bøger om Gedeavlens og har derved givet Stødet til Oprettelsen af mange Gedeavlsforeninger. Selv om jeg er glad over, at de 3 000 Kr. nu forhøjes til 12 000 Kr., vilde jeg dog ønske, at denne Sum yderligere forhøjedes med nogle Tusinde Kroner. Ganske vist har den højtærede Finansminister advaret imod at stille Krav til Statskassen, men naar man tænker paa, hvilken Betydning Gedeavlens har for Folkeernæringen, tror jeg alligevel, man vil finde det klogt at anvende et lidt større Beløb.

I vore Nabolande har man gjort et stort og energisk Arbejde til Fremme af denne Sag, og Geden er efterhaanden der kommet frem i Række med de andre Husdyr, hvad den ogsaa fortjener. I tidligere Tid var Gedehold ogsaa herhjemme langt almindeligere, end det er nu. Den Gang gik Gederne frit omkring paa Markerne og kom derved ofte til at gøre Skade paa Plantninger og Hegn; der kom da stærke Klager over Gederne, hvilket førte til, at der blev udstedt Forbud mod Gedehold; man regnede ikke Geden for at være et videre nyttigt Dyr. I Jyllands Hedeegne holdt Gederne sig længst. I 1881 var der kun 9331 Geder i Danmark; nu er Antallet op imod 45 000, og deraf kan man vel regne, at de 35 000 er Malkegeder. Det vil af disse Tal ses, at Interessen for Gedeavlens er i stærk Stigning, idet det er gaaet op for mange, at man uden ret stor Udgift kan holde en Ged, der jo giver en hel Del fortrinlig Mælk til Husholdningen. Det er derfor ganske naturligt, at flere og flere mindre Jordbrugere, Haandværkere og Jernbanefolk, altsaa Folk, der ikke kan holde Køer, bliver Gedeholdere; thi naar denne lille Malkeko plejes godt, er der ikke noget som helst i Vejen for, at man kan have den fornødne Mælk i Huset den meste Tid af Aaret, og da Mælken i disse Tider er meget dyr, er der god Anledning til, at Folk paa Landet, der ikke kan holde Køer, giver sig til at blive Gedeholdere. Men for at det kan naas, maa der Midler

til fra Statskassens Side. Jeg maa ogsaa nævne, at Gedemælk er i høj Grad nærende og sund, da Tuberkuloseprocenten hos Gederne er meget lille. Jeg mener derfor, at Spørgsmaalet fortjener den største Interesse fra Statens Side.

Til sidst skal jeg omtale en Sag, som i høj Grad interesserer Borgerne i Viborg og Beboerne i Viborg-Eggen, nemlig en Plan om at faa Viborg gjort til en Søstad. (Munterhed). Ærede Medlemmer trækker paa Smilebaandet; men det er virkelig Tilfældet, at en saadan Plan er meget stærkt fremme, idet Amtsvandinspektør Andersen i flere Aar har syslet med en saadan Plan og gjort et særlig stort og energisk Arbejde for, at Jyllands gamle Hovedstad kan faa Adgang til Havet og derved blive ligestillet med Nabobyerne. Viborg har længe savnet Adgang til Havet, og alle Tilførsler har nødvendigvis maattet foregaa ad Jernbanen, hvad der naturligvis har gjort Varerne betydelig dyrere, end hvis de kunde være tilførte Byen ad Søvejen. Selvfølgelig vil det blive meget dyrt at føre en Vandvej lige ind til Byens Hjerter, endskønt det ingeniørligt vil være umuligt, og der har ogsaa været en saadan Plan fremme. Takket være Limfjorden, som sender en af sine mange Arme ind mod Viborg, vil det være muligt for Byen og Omegnen at komme i Forbindelse med den store Verden ad Søvejen. Efter store Forarbejder og indgaaende Undersøgelser har Amtsvandinspektør Andersen fremsat en Plan, som gaar ud paa at bygge en Havn ved Vorde Pynt lidt Nord for den nuværende Fiskerihavn ved Hjarbæk og ca. 1½ Mil fra Viborg.

Det, som særlig har gjort Spørgsmaalet aktuelt, er, at Staten for Tiden lader foretage store Uddybningsarbejder ved Tyborøn, hvorved det bliver muligt for almindelige Dampere at besejle Kanalen. Derved forkortes Sejladsen fra England til Limfjordsbyerne ganske betydeligt. Fra Havnen ved Hjarbæk til den nærmeste engelske Havn, Newcastle, vil der blive 108 Mil, medens der fra Randers til Newcastle er 153 Mil. Sejladsen fra England til Hjarbæk vil altsaa blive 45 Mil kortere end fra England til Randers, hvorfra Viborg nu særlig faar sine Varer. Det vil deraf ses, at Havnen vil faa overordentlig stor Betydning for Viborg og Omegnen. I alt regner man med, at et Opland med 40 000 Mennesker vil komme til at høste Gavn af den nye Havn; dertil kommer den Nytté, Havnen kan være til for Limfjordsfiskeriet. Ogsaa Staten maa kunne have Interesse i